

## **Relatia dintre cuvintele Batranei de la inceputul nuvelei Moara cu noroc si tipologia personajelor din aceasta opera iterara**

Personajele nuvelei lui Slavici pot fi caracterizate tot in lumina preambulului gnostic. Cel dintai dintre acestea este Batrana (mama Anei) simbolizand intelepciunea si cumpatarea. Ea este purtatoarea mesajului (exprimat la inceput) si tot ea are premonitia a ceea ce se va intampla; "Simteam eu ca nu are sa iasa bine". Credincioasa ideii exprimate inaintea plecarii din sat, ea isi va salva nepotii, ducandu-i intr-un spatiu protejat de puterea normei morale.

Ghita este un personaj, complex; el s-ar putea incadra in tipologia omului care si-a pierdut omenia.'

Atata timp cat traieste in "linistea colibei sale, cizmarul se simte neimplinit, ca si cand, din cele doua jumatati posibile ale sufletului sau aici s-ar manifesta numai una. Solutia o constituie cautarea unui alt spatiu in care sa se implineasca intregul: din aceasta pricina, in prima perioada a sederii la carciuma, Ghita simte ca, pentru el, aceasta era "cu noroc".

Multumirea nu dureaza insa decat pana la sosirea lui Lica Samadaul - personaj demonic si straniu care exercita o influenta puternica asupra carciumarului.

Demonia celui dintai trezeste setea de bani in apele adanci ale sufletului lui Ghita ("Se gandea la castigul pe care l-ar putea face in tovarasia lui Lica; vedea banii gramada inaintea sa si i se impaienjeneau parca ochii"), atragandu-l in spatiul intunecat al crimelor Samadaului.

Explicatia acestei schimbari ar putea fi cautata tot in preambulul gnostic, conform caruia, intr-o anumita lume, cumpatarea si ordinea existentiala constituie o "cupola" protectoare. Iesit de sub influenta ei benefica, Ghita va trece prin toate cercurile instrainarii: se indeparteaza de, Ana, de copiii si de el insusi, ascultand doar de poruncile propriului subconstient: "Ar fi voit sa mearga la ea, sa-i ceara iertare si sa o impace, dar nu putea; era in el ceva ce nu-l lasa". Aceasta forta oarba care ajunge sa-i modifice destinul, va da nastere unui acut sentiment de neputinta: "Ei! Ce sa-mi fac? (...) Asa m-a lasat Dumnezeu! Ce sa-mi fac, daca e in mine ceva mai tare decat vointa mea?".

Drama personajului provine din lupta care se da. intre cele doua "jumatati" ale fiintei sale: una care il ispiteste la complicitatea cu Lica, iar cealalta, care ii trezeste remuscari adanci. Scaparea nu va fi posibila decat in moarte; si cum Ana reprezenta amintirea a ceea ce fusese luminos si bun, Ghita o ucide, omorand astfel reminiscenta a ceea ce fusese el insusi candva. Greselile lui atrag insa pedeapsa destinului (al carui "instrument" devine Lica) si Ghita este impuscat.

Lica Samadaul este un personaj demonic, memorabil si unic in literatura noastra. El n-a stat niciodata sub pomenita "cupola" protectoare a ordinii morale, fapt care le-a permis "demonilor" subconstientului sa-i invadeze sufletul cu patima varsarii de sange: ("sangele cald e un fel de boala" care-l apuca din cand in cand).

## Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

Celelalte trasaturi (istetimea, abilitatea, curajul, hotararea, barbatia) sunt puse in slujba acestui intunecat instinct.

Pana si omeneasca teama de moarte este traita altfel- de Lica, acesta dorind "sa traiasca mult si lung, cat tine lumea, ca sa scape de viata cealalta" (judecata de apoi).

Ana o reprezinta tipologic pe femeia care si-a pierdut candoarea, maculata de demonia lui Lica. Pe masura ce se indeparteaza in timp de lumea normelor morale in care traise, Ana isi uita iubirea pentru Ghita si datoria de sotie, fiind gata sa plece in lume cu Samadaul. Ca si sotul ei, prin savarsirea pacatului, Ana declanseaza hybrisul, fiind pedepsita cu moartea.